

дѣтеля и ма постави посрѣдъ чловѣцы коитѣ дышкѣтъ зловонны въздухъ на тынята, на сичкыи недостатъцы; ты ми каза че тѣ сѣ пріятели и учители и образователи на чловѣческіи рѣдъ а тѣ сѣ лицемѣри, лукавы. Увы! твоего поведеніе къмъ мене е недостойно: ты ми отне най-прекраснытѣ качества на младостѣта, вѣрата въ добродѣтеля, блаженната жажда къмъ мъдростѣта. Младѣ, богатѣ, даренѣ съ пламениа душа, азѣ са напушахѣ доброволно отъ сичкытѣ наслажденія, коитѣ можяхѣ да вкусиѣмъ въ този свѣтъ и весело даже азѣ тѣрпѣхѣ лишеніето имъ, защото мисляхѣ че ты мѣнувахѣ на свещеннытѣ таинства на мъдростѣта, на божественны сношенія, на небесны откровенія, а сега... а сега...

Гласѣтъ му глѣбкѣхъ удавенѣ отъ рыданія, той си покры лицето съ рѣжкѣ и едры сѣязы капяхѣ презѣ тыкытѣ му прѣсты на дрехытѣ.

— Пріятелю мой! Ще опазѣмъ монѣтѣ обѣщанія къмъ тебе. Сичко що си видѣлъ до сега е станкло за изкусъ на твоята добродѣтель която сега са показва-посвѣтла. Не мисли вече за онѣзи скотове—шарлатаны, не са събирай съ ничтожнытѣ служители на Изида, слугытѣ на капището ѣ. Отъ днесъ азѣ съмъ твой свещеникъ, твой учитель и ты, който тѣзи минута кълнешъ моето пріятелство ще го благославяшѣ за сѣкоги.

Младыйтѣ свещеникъ си подигнѣхъ челото и очуденѣ и неподвиженѣ възрѣ са на египтянина.

— Слушай слѣдователно, започе прикаската си Арбакѣ съ оживенѣ и серіозенѣ тонѣ, като са озърнѣхъ и погледнѣхъ припазливо на около да не го чуе нѣкой другій. Отъ Египетѣ сѣ были пренесены сичкытѣ чловѣческы познанія; въ Египетѣ си иматѣ извора аонискытѣ науки и дълбокомысленното критско законодателство. Во времена много отдалечены отъ эпохата, въ която четытѣ на Ромула опустошихѣ полетата на Италия и чрезѣ вѣчнытѣ крѣгообращанія на щастіето облагородихѣ варварството и древнето невѣжество, отъ Египетѣ додохѣ първытѣ таинственны племена толкосѣ свѣдущы въ наукытѣ на мъдростѣта и въ пріятноститѣ на умственныа животѣ; отъ Египетѣ са пренесохѣ обредытѣ и величіето на славната Кирея (а), на която жителитѣ научихѣ завоевателитѣ си днешната величественна и висока религія на Римѣ. Но мислишѣ ли, о юноше, че страшната земя Египетска, майката на безчисленны народы, сама е была приготвила всякото дѣло на величіето си и на голѣмото свое умственно превѣсходство? Мъдра и света политика възвыси моето о-

(а) Соеге градѣ на Сабинянытѣ и отечество на Нума Помпилиа.